

Licht door alle eeuwen heen

Bron: <https://www.wayoflife.org/reports/light-through-all-ages.php>, 10-9-2025

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV)
Vertaling en voetnoten door M.V.

De genadige God heeft door de eeuwen heen openbaring aan de mens gegeven, vanaf Adam tot op de dag van vandaag.

Handelingen 3:21 zegt dat God “gesproken heeft bij monde van al Zijn heilige profeten door de eeuwen heen”. Zie ook Lukas 1:70.

Handelingen 14:17 zegt: “hoewel Hij Zichzelf toch niet onbetuigd liet door goed te doen: Hij gaf ons vanuit de hemel regen en vruchtbare tijden en verzadigde ons hart met voedsel en vreugde”.

Handelingen 17:26-27 zegt: “En Hij maakte uit één bloed heel het menselijke geslacht om op heel de aardbodem te wonen; en Hij heeft de hun van tevoren toegemeten tijden bepaald, en de grenzen van hun woongebied, ²⁷ opdat zij de Heere zouden zoeken, of zij Hem misschien al tastend zouden mogen vinden, hoewel Hij niet ver is van ieder van ons”.

Het is niet Gods schuld dat de mens in duisternis zit. Hij is de Goede Herder die verloren zondaars heeft gezocht uit de tijd van Adam en Eva.

God plande verlossing voordat de wereld werd gemaakt en heeft het in de geschiedenis uitgewerkt. Christus is het “Lam Dat geslacht is, van de grondlegging van de wereld af” (Openbaring 13:8). God “wil dat alle mensen zalig worden en tot kennis van de waarheid komen” en Christus “heeft Zich gegeven als een losprijs voor allen” (1 Timotheüs 2:3-6).

De Bijbel zegt dat Christus ieder mens verlicht (Johannes 1:9). *Ieder mens heeft het licht van de schepping*, dat zo helder is dat het de mens geen excuus laat (Psalm 19:1-6; Romeinen 1:18). *Ieder mens heeft het licht van het geweten*, dat helder genoeg is om mensen te veroordelen voor Gods oordeel (Romeinen 2:14-16). Het is de verantwoordelijkheid van de mens om God te zoeken (Handelingen 17:26-27). Wanneer mensen reageren op het licht dat ze hebben, geeft God meer licht. We zien dit in het geval van de Ethiopische eunuch (Koningen 8:26-40) en Cornelius, de Romeinse centurio (Handelingen 10-11). God werkt in de harten van de mensen, gebruikt het licht dat ze hebben en zendt meer licht wanneer ze reageren.

Beschouw enkele van de manieren waarop God door alle tijden heen licht aan de mens heeft gegeven:

God zocht Adam en Eva na hun val en onderwees hen persoonlijk over de komende Redder door profetie (Genesis 3:8-15) en door de typologie van het kleden van hen in de huiden die werden verkregen door het doden van onschuldige dieren (Genesis 3:21).

- *Abel*, de tweede zoon van Adam, was een profeet die verlossing door genade predikte door geloof in het bloed en de dood van een onschuldige plaatsvervanger (Lukas 11:50-51).

- *Adam* leefde 930 jaar, dus hij leefde tijdens het leven van de mensen die in Genesis 5 worden genoemd, behalve Noach. Noach werd ongeveer 150 jaar na de dood van Adam geboren. De kennis van de waarheid was dus direct beschikbaar.

- *Enoch* was een profeet die de wederkomst van Christus en het eindtijdoordeel verkondigde (Genesis 5:24; Judas 1:14-15).

- *Methusalach* kreeg zijn naam van zijn profeet-vader, Enoch (Genesis 5:21, 27). Het betekent “het zal komen” en was een profetie van de komende zondvloed. Hij stierf in hetzelfde jaar als de zondvloed.¹

¹ Zie <https://www.ancient-hebrew.org/names/Methuselah.htm> : Het is interessant om op te merken dat in het jaar dat Methusalem stierf, de zondvloed werd gezonden. Zijn naam kan in feite een profetische boodschap bevatten: “zijn dood

- *Noach* was een prediker van gerechtigheid en predikte toen hij de ark bouwde voor de zondvloed (2 Petrus 2:5).
- Na de zondvloed leefde Noach 350 jaar en Sem 500 jaar. Ze kenden de ware God en de verlossing en getuigden ongetwijfeld voor Hem, maar toch verwierpen de meeste mensen de waarheid en volgden de opstand van Babel.
- *Melchizedek* was een priester die het Woord van God predikte in de tijd van Abraham (Genesis 14:17-20). Hij was de koning van Salem, dat later Jeruzalem werd. We weten dat hij “een priester van de allerhoogste God” was (*Elyon El*, Genesis 14:18). God wordt ook wel “Die hemel en aarde bezit” genoemd (Genesis 14:19, 22). Melchizedek was dus een getuige voor de levende God in die donkere tijden. Door zijn naam en stad verkondigde hij gerechtigheid (*zedek*) en vrede (*Salem*). Abraham betaalde tienden aan Melchizedek en eerde hem zo als Gods vertegenwoordiger op aarde.
- *Abraham, Izaäk, Jakob en Jozef* waren profeten die op de hoogte waren van het komende koninkrijk van Christus (Handelingen 3:21). De “tijden waarin alle dingen worden hersteld” verwijst naar dit koninkrijk. Abraham zag Christus² (Johannes 8:56). De Patriarchen waren een licht voor de naties Kanaän en Mesopotamië en Egypte en misschien ook daarbuiten.
- *Israël* was, ondanks haar tekortkomingen, een groot licht voor de naties. Gods handelen met Israël was wereldvermaard. Zie Exodus 18:11; Numeri 14:13-14; Jozua 2:9-11; 1 Samuël 4:8; 6:6; 1 Kronieken 17:21; Jeremia 32:20-21; Daniël 9:15.
- *De wet van Mozes* was een groot licht voor de naties. Het idee van de scepticus dat Mozes van de heidense naties leende, is belachelijk. De wet van Mozes, in haar beschrijving van God en haar principes van rechtvaardigheid, gerechtigheid en liefde, is oneindig veel hoger dan alles wat door de heidense naties uit de oudheid is voortgebracht.
- *Israëls tempel in Jeruzalem* was een licht voor de naties. Op de dag van de inwijding bad Salomo: “opdat alle volken van de aarde weten: de HEERE [JaHWeH], Hij is God en niemand anders” (1 Koningen 8:60), “... opdat alle volken van de aarde Uw Naam kennen en U vrezen” (2 Kronieken 6:33). Jezus zei over Gods bedoeling van de tempel: “Mijn huis zal een huis van gebed genoemd worden voor alle volken” (Markus 11:17), dus dit gold zowel voor de eerste als voor de tweede tempel. Salomo sprak over vreemdelingen die naar Israël zouden komen “uit een ver land ter wille van uw grote naam” (2 Kronieken 6:32). Dit gebeurde op grote schaal in die dag. “En alle koningen van de aarde zochten Salomo op, om zijn wijsheid te horen, die God hem in zijn hart had gegeven” (2 Kronieken 9:23). Het verhaal van die bezoeken en het effect van dat licht op onwetende mensen is nog nooit verteld.
- *De koningin van Sheba* is een voorbeeld. In deze vrouw krijgen we een kijkje in het licht dat zich in die tijd vanuit Israëls prachtige tempel verspreidde. Ze kwam uit een rijk maar afgodisch koninkrijk dat de maangod aanbad, en ze stelde haar vertrouwen liever in JaHWeH: “Toen de koningin van Sheba³ het gerucht over Salomo in verband met de Naam van JaHWeH hoorde, kwam zij om hem met raadsels op de proef te stellen. ² Zij kwam naar Jeruzalem met een zeer groot gevolg, met kamelen, beladen met specerijen, met zeer veel goud, en met edelstenen. Zij kwam bij Salomo en sprak tot hem over alles wat zij op haar hart had. ³ En Salomo verklaarde haar al haar vragen. Geen ding was voor de koning verborgen dat hij haar niet kon verklaren” (1 Koningen 10:1). Ze noemde God tweemaal JaHWeH en zegende Hem als de enige God (1 Koningen 10:9). Ze erkende dat God Israël als Zijn getuige koos. Het feit dat deze koningin van het oude Sheba ongelovigen zal veroordelen, is een duidelijk bewijs dat ze haar geloof in de ware God stelde (Mattheüs 12:42).
- In de dagen van *Hiram, koning van Tyrus*, was het *Fenicische handelsimperium* nauw verbonden met Israël. Het is dus zeker dat enig licht van de Oudtestamentische Schrift werd verspreid over de Mesopotamische regio en daarbuiten. De Fenicische taal leek op het Hebreeuws en zou door veel geletterde mensen zijn begrepen. Hiram was een vriend van David en Salomo en hielp bij de bouw

zal zenden”. Dit kan impliceren dat de naam van Methusalem diende als een goddelijke aanwijzing of waarschuwing: Zijn dood zou het zenden van het oordeel markeren – de grote vloed die in Genesis wordt beschreven.

² Namelijk Jezus’ komst in het vlees.

³ <https://en.wikipedia.org/wiki/Sheba>

van Davids paleis (2 Samuël 5:11) en de tempel van JaHWeH (1 Koningen 5:1-12). Hiram zegende JaHWeH persoonlijk (1 Koningen 5:7; 2 Kronieken 2:12). Hiram zat op één lijn met Salomo in de internationale handel. Fenicische zeelieden en zeevaarders werkten in Salomo's marine (1 Koningen 9:26-28) en reisden tot aan Ophir voor goud. De locatie van Ophir is niet met zekerheid bekend. Het had India of Afrika kunnen zijn, maar het is waarschijnlijker dat Ophir in de regio van India was. "De Hebreeuwse woorden die in 2 Kronieken 9:21 met 'ivoor', 'apen' en 'pauwen' zijn vertaald, zijn allemaal van buitenlandse oorsprong en hebben gewoonlijk betrekking op India. *Het Hebreeuws-Chaldeeuwse lexicon van Gensenius* zegt dat het woord dat voor *aap* wordt gebruikt 'een woord van Indiase oorsprong' is. Het is waarschijnlijk dat reizigers uit het land Israël de buitenlandse namen voor deze exotische voorwerpen zouden hebben geleerd" ('Gold of Ophir', *Watch Jerusalem*, 14 december 2020). Verder was Ophir de bron van almughout, dat het sandelhout van India zou kunnen zijn (1 Koningen 10:11). "Dit hout was hoogstwaarschijnlijk een sandelhout of 'Griekse jeneverbes' die zijn oorsprong vindt in Ceylon of India. Bijbelse en oude bronnen uit het Nabije Oosten geven aan dat het werd gebruikt bij de bouw van grote gebouwen en muziekinstrumenten" (*Zondervan Illustrated Bible Backgrounds*). Almug [of algum] werd in Israël gebruikt om harpen te maken (1 Koningen 10:12). In 1946 werd in Israël een ostrakon uit de 8e eeuw voor Christus gevonden met de inscriptie in het Hebreeuws: "Gold from Ophir to bet Horan - 30 shekels".

- Salomo's vloot reisde ook naar *Tarsis* (1 Koningen 10:22), de regio van Spanje in het westelijke Middellandse Zeegebied. Het is zeer waarschijnlijk dat de Hebreeuwse Geschriften in die tijd naar West-Europa reisden.

- De oude naties hadden *bibliotheken met boeken* die van heinde en verre werden verzameld. Archeologen hebben grote bibliotheken opgegraven uit de stadstaat Ebla (17.000 tabletten), Ugarit, Mari, Nineveh en vele andere plaatsen. De bibliotheek in Pergamus bestond uit 200.000 boeken. De oude bibliotheek van Alexandrië, Egypte, was wereldberoemd. Ptolemaeus II (283-246 v.Chr.) stelde Demetrius van Phaleron aan als koninklijke bibliothecaris en gaf hem de opdracht om alle boeken van de geletterde wereld te verzamelen, hetzij door aankoop, confiscatie of kopiëren. Boeken stroomden per schip en karavaan van over de hele wereld de bibliotheek binnen. Bezoekende schepen moesten hun boeken inleveren om te worden gekopieerd door de schrijvers van de bibliotheek. Boeken in vreemde talen (Assyrisch, Perzisch, Hebreeuws, Sanskriet) werden in het Grieks vertaald. Er kan geen twijfel over bestaan dat veel bibliotheken de Joodse Geschriften bevatten. Vóór Christus werden sommige delen van de Hebreeuwse Geschriften, in het bijzonder de Pentateuch, vertaald in het Grieks, de handelstaal van het Griekse Rijk.

- God had getuigen op hoge plaatsen in de koninkrijken van Babylon (Daniël en zijn drie vrienden, Sadrach, Mesach, Abednego) en Perzië (Daniël, Esther, Mordechai, Nehemia).

- We weten van heidenen die vóór de tijd van Christus in de levende God geloofden, en dit zijn alleen degenen die in de Schrift worden genoemd, en ze zijn ongetwijfeld representatief voor vele anderen, waarschijnlijk een groot aantal anderen. Ze omvatten Job, Bildad, Zofar, Elia en Elihu van Uz (het boek Job), Rachab (Jozua 2), Ruth (Ruth 1), de koningin van Scheba (1 Koningen 10:9; 12:42), de weduwe van Zarfath (1 Koningen 17:8-16), Naäman (2 Koningen 5:15), Hiram koning van Tyrus (2 Koningen 2:12), Achimelech de Hethiet (1 Samuël 26:6), Uria de Hethiet (2 Samuël 23:29), Nebukadnezar koning van Babylon (Daniël 4), Darius koning van Perzië (Daniël 6), en de Ninevieten die berouw hadden na de prediking van Jona (Jona 3:5).

- Het licht van Israël verspreidde zich door de naties door de vermenigvuldiging van *synagogen* na de Babylonische ballingschap. Veel heidenen leerden de ware God kennen door de synagogen waar de Schrift werd gelezen en bestudeerd. Dit bereidde de weg voor het evangelie in de tijd van Paulus. Op zijn reizen bezocht hij eerst de synagogen en predikte hij tot niet-Joodse proselieten (Handelingen 13:32; 14:1). Ze werden "godvrezend" genoemd (Handelingen 17:17).

- De reis van de *Ethiopische eunuch* naar Jeruzalem en zijn ervaring met het boek Jesaja is een glimp van hoe de Schrift vóór Christus reisde (Handelingen 8:26-40). De eunuch leefde in de tijd van Christus, maar hij had het evangelie nog niet gehoord. Hij kreeg een exemplaar van Jesaja of op zijn minst een deel ervan en probeerde het te begrijpen. Hij nam het met zijn gevolg mee terug naar Afrika toen God Filippus stuurde om het evangelie aan hem te verkondigen. Alleen de Heer weet

hoeveel kopieën van kostbare Schriftgedeelten vanuit Israël over de aarde reisden en vrucht droegen voor Gods glorie in de tijd van het Oude Testament!

- De Heer Jezus Christus gebod dat het evangelie gepredikt zou worden aan elke natie en elke ziel (Mattheüs 28:19; Markus 16:15). Het werd wijd en zijd gepredikt, ook in de dagen van de apostelen (Kolossenzen 1:23), in Europa, Engeland, Afrika en vele delen van Azië, misschien India. In de afgelopen 2.000 jaar is het evangelie aan elke natie gepredikt en is de Bijbel vertaald in elke belangrijke taal en een groot aantal kleinere talen, maar toch blijft de wereld grotendeels in duisternis omdat de naties de Bijbel voor het grootste deel met minachting hebben behandeld en de overgrote meerderheid van de mensen hem heeft verworpen.

- Vaak hebben onwetende mensen een glinstering van geestelijk licht behouden dat hen voorbereid heeft op het evangelie. Don Richardson gaf veel voorbeelden in *Eternity in Their Hearts*. In de tijd van de vroegmoderne zendingsbeweging wisten de Karen in Birma en Thailand bijvoorbeeld dat ze Gods boek kwijt waren en ze verwachtten dat een blanke hen naar hen terug zou brengen. Ze wisten dat Gods naam “Y’wa” was, dat Hij de allerhoogste, soevereine God is, de schepper van alle dingen, wonend in de Hemel, volmaakt van goed karakter, eeuwig, oneindig, alwetend, almachtig. Ze wisten dat de eerste man en vrouw in een tuin waren geplaatst en een “vrucht van beproeving” hadden. Ze werden verleid door Mu-kawlee (Satan), die God belasterde en zei dat de man en vrouw alle kennis zouden verwerven door van de vrucht te eten. Omdat ze Y’wa niet gehoorzaamden, werden ze onderhevig aan ziekte, veroudering en dood. De Karens wisten deze dingen, maar ze hadden de reddende kennis van God verloren. Toch weigerden ze het boeddhisme te accepteren, dat de belangrijkste religie van Birma was. Het verslag van het verloren boek van de Karen en hun overtuiging dat het door een blanke man naar hen zou worden teruggebracht, werd voor het eerst opgetekend in 1795 in *An Account of an Embassy to the Kingdom of Ava*, maar de weinige Britten die in die tijd het afgelegen Ava bezochten, kenden het evangelie niet. De verwachting van het Karen-volk werd zo’n 30 jaar later vervuld toen Adoniram Judson, de eerste baptistische buitenlandse zending uit Amerika, in dat deel van de wereld begon te prediken. “De Karen-natie was dus klaar als een welkomstfeest van 800.000 leden, klaar voor de eerste nietsvermoedende zending die hen benaderde met een Bijbel en een boodschap van verlossing van God” (Don Richardson, *Eternity in Their Hearts*). Judson-medewerker George Boardman was de eerste die het evangelie aan de Karens predikte, en Ko Thah-byu, een rover en moordenaar, was de eerste bekeerling in 1828. Hij beseftte dat hij de eerste was die hoorde van het “verloren boek van Y’wa”, leerde lezen en begon naar de Karen-dorpen te reizen om Christus te prediken. Tienduizenden Karens beleden Christus als Heer en Verlosser. Richardson vertelt over soortgelijke gebeurtenissen onder de Lisu, de Lahu, de Kachin, de Wa, de Kui, de Naga, de Mizo en anderen.

- God heeft alles in het werk gesteld om de wereld met licht te vullen, maar de mensen houden meer van de duisternis dan van het licht. Zie Jeremia 7:25-26; 25:4; Mattheüs 23:37; Johannes 3:19.

- De mensen verloren het licht van God door rebellie en onvergeeflijke zorgeloosheid. Ze verloren het door goddeloze ondankbaarheid (Romeinen 1:21). Ze verloren het door moedwillige verwerping van de ware God en de creatie van valse goden (Romeinen 1:23, 25). Ze verloren het omdat “ze God niet graag in hun kennis wilden behouden” (Romeinen 1:28).

- Mensen gaan niet verloren omdat ze niet soeverein zijn uitverkoren voor redding; ze komen om omdat ze niet reageren op het licht dat God zo genadig en volhardend heeft gegeven. “En om deze reden zal God hun sterke dwaling zenden, opdat zij een leugen zouden geloven, opdat zij allen veroemd zouden worden, die de waarheid niet geloofden, maar behagen hadden in ongerechtigheid” (2 Thessalonicenzen 2:11-12).

Lees ook:

- o “Wat is het lot van mensen die niet bereikt werden met het Evangelie?”:
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/nietbereikt.pdf>
- o “Niet de schuld van God”: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/niet-schuld-van-God.pdf>